

1) 'Απεκεῖ μέσα 'Απουλ. 2) 'Εξ ἐκείνου τοῦ μέρους
ισα (ό ἀπὸ ἀπα- τύπ. δεικτικῶς) Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.):
'Απεκειέσ' ἐπέγ' νεν (ἐπήγαινε) Χαλδ. *'Απεκειέσ'* ἔρται (ἔρχεται)
αὐτόθ. Συνών. *ἀπεκεῖ-κ* ἔσω.

άπεκειθε ἐπίρρ. ἀπεκειθεν Πόντ. (Κερασ. Χαλδ.):
ἀπεκειθε πολλαχ. ἀπικεῖθι "Ηπ. (Δρόβιαν. Ζαγόρ. κ. ἄ.)
Μακεδ. (Σισάν.) κ. ἄ. ἀπ' κεῖθι "Ηπ. (Χουλιαρ. κ. ἄ.) ἀπο-
κειθε πολλαχ. ἀπουκεῖθι πολλαχ. βρο. ἴδιωμ. ἀποκειθε
Νίσυρ. ἀποκειθες Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.) ἀποκειθενε Κε-
φαλλ. Λευκ. Πελοπν. (Βούρβουρ. Τριφυλ.) ἀποκειθενες
Λευκ. Πελοπν. (Βούρβουρ.) ἀπόκειαθε Κέρκη. ('Αργυρᾶδ.)
πεκειθε Κύθηρ. 'πεκεῖθι Θράκη. (Σαρεκκλ.) 'πικεῖθι
Μακεδ. (Βελβ.) 'ποτδειθ-θεν Κύπρ. 'ποτδειθ-θε Κύπρ.
ποτοειτ-τε Κύπρ.

'Εκ τοῦ μεσν. ἐπίρρ. ἀπεκεῖθεν.

1) 'Εξ ἐκείνου τοῦ μέρους, ἐκεῖθεν πολλαχ. καὶ Πόντ.
(Κερασ. Χαλδ.): *'Ερχομαι ἀπεκειθε. Ἔφυγε-ῆρθε ἀπεκειθε*
πολλαχ. *'Απεκειθεν γοὺς τὸ χωρίον κρατεῖ ἔναν ὥραν* (ἀπεκε
ἴως τὸ χωρίον είναι μία ὥρα) Χαλδ. || *Ἀσμ.

Σίλλα ἔφαγα τὴν πιρωήν, μύρᾳ τὸ μεσημέριν
καὶ ἀλλα σαρανταδόκεν ἀπόθεν καὶ ἀπεκειθεν
Κερασ. || Ποίημ.

'Απεκεῖθι' ἡ θαλασσούλλα | νὰ κινῇ τὰ κύματά της
ΑΒαλαωρ. 'Εργαζ. 2) 'Επὶ τῆς εἰς τόπον κινήσεως, πρὸς
τὰ ἐκεῖ, ἐκεῖσε πολλαχ.: *Πήγαν* ἀποκειθε καὶ θὰ βγῆς περὶ²
κοντὰ πολλαχ. *'Αποκειθε νὰ πάγης Πελοπν.* (Λακων.) Κάμ'
ἀποκειθενες (πήγαινε κτλ.) Λευκ. *Γυρίζω ἀνατολικὰ ἀπό-*
κειαθε ποῦ βγαίνει δὲ ἥλιος 'Αργυρᾶδ. 3) 'Επὶ στάσεως, ἐν
ἐκείνῳ τῷ τόπῳ, ἐκεῖ πολλαχ.: *Κάθεται ἀποκειθε πολλαχ.*
'Πεκεῖθι ἔν' δι πατέρας μου (εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον)
Σαρεκκλ. *Ποῦ είνι τοὺς πιδί;* — *'Αποκεῖθι Θράκη.* (Κομοτ.)
|| *Ἀσμ.

Θωρεῖς το 'κεῖνο τὸ βουνό, τὸ 'κεῖθες καὶ ἀποκειθες;
Σωζόπ. Καὶ μετὰ τοῦ ἄρθρου πολλαχ.: *'Σ τὴν ἀπεκειθε*
μερεὰ τοῦ βουνοῦ. || *Ἀσμ.

Θωρεῖς ἐκεῖνο τὸ βουνὸ τὴν ἀποκειθεν φάχι;
Κέρκη. (Νύμφ.) 4) 'Οπίσω "Ηπ. (Δρόβιαν. Χουλιαρ.)
Κύπρ. Πελοπν. (Μάν.) κ. ἄ.: *'Αποκειθε ἀπὸ τὸ βουνὸ Μάν.*
5) Πέραν Κύπρ.: *'Ποτδειθ-θεν τοῦ ποταμοῦ.*

ἀπεκειθινδς ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀποκειθινδς Θράκη.
('Αδριανούπ.)

'Εκ τοῦ ἐπίρρ. ἀπεκεῖθε, παρ' δὲ καὶ τύπ. ἀποκειθι,
καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ινός.

'Ο παρακείμενος : *'Η ἀποκειθινὴ κάμαρα.*

***ἀπεκεῖ-καὶ κάτω** ἐπίρρ. ἀπατδειτδαικὰ Πόντ. ("Οφ.)
ἀπατσαϊτδαικὰ Πόντ. (Σαράχ.) ἀπατδαιχαντδαικὰ Πόντ. ("Οφ.)
ἀπατδαιχαντδαικάνας Πόντ. ("Οφ.) ἀπατδαιχαντδαιχάνας
Πόντ. ("Οφ.)

'Εκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεκεῖ καὶ κάτω.
'Απεκεῖ πλησίον. Συνών. ἀπεκεῖ-κάτω.

ἀπεκεῖ-κάτω ἐπίρρ. κοιν. ἀπεκεικὰ Πόντ. (Χαλδ.)
ἀπετεικὰ Πόντ. ('Αμισ.) ἀπεκεικὰ Πόντ. (Σάντ. Τραπ. Χαλδ.
κ. ἄ.) ἀπεεικὰ Πόντ. ("Οφ.) ἀπεκεικὰ Πόντ. (Χαλδ.)
ἀπεκαικὰ Πόντ. (Χαλδ.) ἀπακαικὰ Πόντ. (Χαλδ.) ἀπα-
τδαικὰ Πόντ. ("Οφ.) ἀπατδαιχὰν Πόντ. ("Οφ.) ἀπατδαιχά-
νας Πόντ. ("Οφ.) *'ποτσεικὰ Εῦβ.* ("Οφ.)

'Εκ τῶν ἐπίρρ. ἀπεκεῖ καὶ κάτω. 'Ο τύπ. ἀπε-
κεῖ καὶ κατ' ἐπίδρασιν τοῦ καὶ καὶ κάτω.

1) 'Απεκεῖ κάτω κοιν.: *'Ποποῦ σαι σύ;* — *'ποτσεικὰ Εῦβ.*
("Οφ.) 2) 'Απεκεῖ πλησίον (οἱ ἀπὸ ἀπα- τύπ. δεικτικῶς)
Πόντ. ('Αμισ. "Οφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.): *'Απεκεικὰ ἀσ'* οὸ

χωράφ' Χαλδ. *'Απακεικὰ ἀσ'* σὴν πόρταν αὐτόθ. *'Επεκεικὰ*
ἐπήραμε νερὸν γιὰ τὸν δρόμον Σάντ. Χαλδ. κ. ἄ. *'Επεκεικὰ μὴ*
περάγης, γλάστερὸ ἔν' "Οφ.

***ἀπεκεῖ-κάτωθεν** ἐπίρρ. ἀπεκεικάθεν Πόντ. (Χαλδ.)
ἀπακεικάθεν Πόντ. (Χαλδ.) ἀπατδαιχὰ-κάθε Πόντ. ("Οφ.)
'Εκ τῶν ἐπίρρ. ἀπεκεῖ καὶ κάτωθεν.

'Απεκεῖ κάτω (οἱ ἀπὸ ἀπα- τύπ. δεικτικῶς) ἔνθ' ἀν.:
'Απακεικάθεν ἀσ' σὴ σιράταν ἐφάνθεν Χαλδ. *'Απακεικάθεν*
ἀσ χωρίον ἐδέβεν πλάν (ἀπεκεῖ κάτω ἀπὸ τὸ χωρίον
ἀνεχώρησεν) αὐτόθ.

ἀπεκεῖ-κάτωθεν-κ ἔσω ἐπίρρ. ἀπεκεικάθεν-κέσ*
Πόντ. (Χαλδ.) ἀπακεικάθεν-κέσ* Πόντ. (Χαλδ.)

'Εκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεκεῖ κάτωθεν
καὶ ἔσω.

'Απὸ τῶν κάτω ἐκεῖ που μερῶν (οἱ ἀπὸ ἀπα- τύπ.
δεικτικῶς): *'Απακεικάθεν-κέσ'* ἀσ' σὴ σιράταν πάει.

***ἀπεκεῖ-κάτωθεν-κι** ἄνω ἐπίρρ. ἀπεκεικάθεν-κιάν*
Πόντ. (Χαλδ.) ἀπακεικάθεν-κιάν* Πόντ. (Χαλδ.)

'Εκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεκεῖ κάτωθεν
καὶ ἄνω.

'Απεκεῖ κάτω πρὸς τὰ ἄνω (οἱ ἀπὸ ἀπα- τύπ. δεικτι-
κῶς): *'Απακεικάθεν-κιάν'* ἔρται. *'Απακεικάθεν-κιάν'* πάει.

***ἀπεκεῖ-κάτωθεν-μέρον** ἐπίρρ. ἀπεκεικάθεν-μέρο*
Πόντ. (Χαλδ.) ἀπακεικάθεν-μέρο* Πόντ. (Χαλδ.)

'Εκ τῶν ἐπίρρ. ἀπεκεῖ, καὶ κάτωθεν καὶ μέρον.

'Απεκεῖ κάτω (οἱ ἀπὸ ἀπα- τύπ. δεικτικῶς).

ἀπεκεῖ-κ ἔσω ἐπίρρ. ἀπεκεικέσ* Πόντ. (Σούρμ.
Τραπ. Χαλδ.) ἀπακεικέσ* Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.)

'Εκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεκεῖ καὶ καὶ ἔσω.

'Απεκεῖ ἵσα (οἱ ἀπὸ ἀπα- τύπ. δεικτικῶς) ἔνθ' ἀν.:
"Ἐναν ἡμέρα ἔθε, ἐδάβε ἐπεκεικέσ* Σούρμ. Συνών. *ἀπε-
κεῖ-καὶ ἔσω 2.

***ἀπεκεῖ-κι** ἄνω ἐπίρρ. ἀπεκεικάν* Πόντ. (Χαλδ.)
ἀπακεικάν* Πόντ. (Χαλδ.)

'Εκ τῆς ἐπιρρηματ. συνεκφορᾶς ἀπεκεῖ καὶ ἄνω.

'Απεκεῖ πρὸς τὰ ἄνω (οἱ ἀπὸ ἀπα- τύπ. δεικτικῶς).

Συνών. *ἀπεκεῖ-ἄνω.

ἀπεκεῖ-μεροδ ἐπίρρ. κοιν. ἀπεκειμερέαν Πόντ.
(Τραπ. Χαλδ.) ἀπετδειμερέα Πόντ. ("Οφ.) ἀπακειμερέαν
Πόντ. (Χαλδ.) ἐπεκειμερέαν Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) ἀπο-
τειμέρα Καλαβρ. (Μπόβ.)

'Εκ τῶν ἐπίρρ. ἀπεκεῖ καὶ μερόδα.

'Εξ ἐκείνου ἐκεῖ τοῦ μέρους (οἱ ἀπὸ ἀπα- τύπ. δεικτι-
κῶς) ἔνθ' ἀν.: *'Απεκεῖ-μεροδὰ* κοιν. *'Επεκειμερέαν* ἐκλῶ-
στεν ἀδὰ Χαλδ. Συνών. *ἀπεκεῖ-μερόδε.

***ἀπεκεῖ-μερόθε** ἐπίρρ. ἀπεκειμερόθεν Πόντ. (Χαλδ.)
ἀπακειμερόθεν Πόντ. (Χαλδ.)

'Εκ τοῦ ἐπίρρ. *ἀπεκεῖ-μερος καὶ τῆς καταλ. -θε.

'Εξ ἐκείνου ἐκεῖ τοῦ μέρους (οἱ ἀπὸ ἀπα- τύπ. δει-
κτικῶς).

***ἀπεκεῖ-μέρος** ἐπίρρ. ἀπεκειμερος Πόντ. (Κερασ.)
ἀπεκειμέριν Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ.) ταπεκειμέριν Πόντ.
(Κερασ.) ἀπεκειμέρος Πόντ. (Χαλδ.) ἀπακειμερος Πόντ.
(Χαλδ.) ἀπακειμέρος Πόντ. (Τραπ.) ἀπεκειμέρος Πόντ. (Τραπ.)
ἐπεκειμέρι Πόντ. ἐπεκειμέριν Πόντ. (Τραπ.) ἐπεκειμέρος
Πόντ. (Κρώμν.) ἐπετδειμέρος Πόντ. ("Οφ.)

'Εκ τοῦ ἐπίρρ. ἀπεκεῖ καὶ τοῦ ούσ. μέρος.

1) 'Επὶ κινήσεως ἀπὸ τόπου, ἐξ ἐκείνου τοῦ μέρους,
ἐκεῖθεν (οἱ μετὰ τοῦ ἀπα- τύπ. δεικτικῶς) Πόντ. (Κερασ.)

